

παίρνου θέλημα στὸ θέρος καὶ εἰς τὸ ἀλῶνι νὰ πέμπη νὰ παίρνην τὴν μπάρτην τζην καὶ νὰ / βγαίνει καὶ τὸ ἀφεντικὸν βαρίζειν ἀπὸ τὴν μέσσην καὶ ἀποθανώντας τῆς νὰ εἶναι τὰ αὐτὰν πράματα / ἐλεύθεραν εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν εἰσὲ καὶρὸν ὅπου νὰ μὴν ἐθέλασιν κά / μει ὡς ἄνωθεν γράφομε νὰ τῆς δώνου τὸ δίκαιόν τῆς νὰ ἔχην ἐξουσία νὰ κάνη πάλι τὰ πρά / ματὰν τῆς ἕως θέλει καὶ βούλεταιν. Εἰ δὲ καὶ γίνεται ὡς ἄνωθεν γράφομε νὰ εἶναι καὶ νὰ τελειώνεται / ὡς ἄνωθεν καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ἀπὸ κανεῖν νὰ μὴν εἶναι κανέναν ἐμπόδιο μήτε σκαντάλισιν ἃ / ἢ νὰ εἶναι στέρεο βέβαιον καὶ ἀσκαντάλιστον τὸ παρὸν ψυχικὸν καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίω / σιν καὶ στερέωσιν τοῦ παρόντος ψυχικοῦ βάνου καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τος.

/ — ἐγὼ Χρυσῆς Μπαρότζης μαρτυρῶ τὸ ἄνωθε.

/ — Ἀντώνης Σουμμαρίπας μάρτυρας

/ — Ἀντώνης Μαρτζέλος μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

580

Μαρτυρία

φ. 308^Γ

/ Φ 332

/ 1685/ Δικεβρίου 10/ ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπογρά-
φον / τος νοταρίου ὁ εὐλαβέστατος παπᾶ κὺρ Στεφανῆς Μελισσουργὸς ἀπὸ ζήντην / -
σιν τῆς κερά Γλέντας γυνῆς τοῦ ποτὲ Ἰωάννη Ἀντρόνικου λέγοντας ὁ εἶρη / μένος
παπᾶ κὺρ Στεφανῆς πὼς ὁ μισὲρ Κωνσταντῆς Μπάφος / [καὶ] ἡ γυνή του / τοῦ ἔδω-
σεν στὶς / 30/ τοῦ Νοεβρίου ἓνα δακτυλίδιν νὰ τὸ δώσῃν τῆς ἄνωθεν κερά Γλέτας /
καὶ νὰ τοῦ στρέψῃν τὸ ἐδικόν του τὰ ὅποια δακτυλίδια ἦτανε ἀρρεβώ / νας τῶν
μπαρρησιῶν τῆς κερά Γλέντας καὶ τοῦ τοῦ μισὲρ Κωνσταντῆν καθὼς εἶχασιν / τὴν
συνφωνία ἀνάμεσόν τος καὶ οὕτως τὸ ἐκράτησεν ἡ αὐτὴν κερά / Γλέντα τὸ ἐκεῖνον
δακτυλίδιν καὶ ἤδωκεν τοῦ ἰδίου παπᾶ τὸ δακτυλίδι / τοῦ μισὲρ Κωνσταντῆ καὶ
ἐπῆγεν τοῦ τον. Ἀκόμα λέγειν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης παπᾶς / πὼς ὁψὲς ὅπου εἶχεν ὁ
μήνας 9/ ἐπῆγεν καὶ ἔπε τοῦ ἄνωθεν μισὲρ Κωνσταντῆ / ὅπου ἦτον εἰς τὸ ἀργαστήρι
ὅπου πουλεῖ καὶ ἦτανε λέγειν καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι / ἐκεῖ μισὲρ Κωνσταντῆ ὁ καντζηλ-
λέρης μου εἶπενε πὼς ἡ κερά Γλέντα τοῦ εἶ / πε νὰ μοῦ πῇ νὰ πάγων νὰ βάλων
τὴν μαρτυρία μου εἰς τὴν καντηλλαρί / α πὼς τζή στρεψες τὸν ἀρραβώνα ἔντα λὲς

ἐπηλογήθη ἡ λέγειν καὶ εἶπεν τοῦ / ἅμε καὶ γράψετε τον. Οὕτως μαρτυρᾷ καὶ οὕτως
λέγειν ὁ ἄνωθεν ἀφέντην παπᾶς / εἰς φόβον Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ἱερωσύνη του πῶς εἶναι
ἡ ἀλήθεια ὡς ἄνωθεν. "Οθεν / εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφειν καὶ ὑπὸ χειρός του.

/ — Στέφανος ἱερεὺς Μελισσουργὸς βεβαιώνων ὡς ἄνωθε.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

581

Παντίκι

φ. 308^{r-v}

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν. 1685/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 13/ εἰς τὸ
σπίτιν κάμου τοῦ ὑπογρά / φοντος νοταρίου ἐνεφανίστησαν οἱ ἀφέντες οἱ ἐπίτροποι
τῆς ἀγίας ἐνδόξου μεγαλομάρ / τυρος Κυριακῆς ὅ τε ἀφέντης οἰκονόμος παπᾶ κὺρ
Νικόλαος Τριβιζᾶς καὶ ἀφέντης Σταυριανάκης Μιχαλίτζης καὶ ἀφέντης Μανωλάκης
Διακονόπουλος καὶ ἀφέντης Μανώ / λης Θεολογίτης καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κὺρ
Λιανὸς τοῦ Γασπαρίνη ἀπὸ τῆς Ρωμανίας οἱ ὅποῖ / οιν ἄνωθεν ἐπίτροποι λέσιν πῶς
τὸ πρᾶμα ἡγου τὸ ἀμπέλι καὶ χωράφια ποὺ ἔχειν μέσαν / τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὴν
τοποθεσίᾳ τῆς Μονῆς λεγόμενον στὶς Τρανὲς Τζικοῦρες τὸ ὅποῖο / τὸ ἔφησεν ψυχι-
κὸν εἰς τὴν ἄνωθεν Ἀγία Κυριακή ἢ ποτὲ Κατερίνα λεγομένη τοῦ Κα / λογείτονα
καὶ τὸ ἄλλο ἐμισὸν εἶναι ἀγορὰ τῆς Ἀγίας τὸ ὅποῖο ἀμπέλι μὲ τὰ χωράφια / καθὼς
εὐρίσκεται ἀπὸ τὴν σήμερον οἱ ἄνωθεν ἀφέντες ἐπίτροποι τὸ δίνου καὶ πα / ραδίνουν
τον καὶ παντικιάζουσιν τον τοῦ ἄνωθεν εἰρημένου κὺρ Λιανοῦ μὲ τῆς μόδους / καὶ
κοντετζιόνες τῆς κάτωθεν. "Ηγου προμετάρειν ὁ εἰρημένος κὺρ Λιανὸς τὸ αὐτὸν
ἀ / μπέλιν νὰ τὸ κυβερνήσῃ καὶ νὰ τὸ ἀναστήσῃ νὰ τὸ καταβολέψῃ καὶ νὰ
τὸ κυβερνήσῃ κα / τὰ τὴν ντάξιν τῶν μπαντοτινῶ καὶ τὰ χωράφια ὅπου ἔχειν
μέσαν τὸ αὐτὸν ἀμπέλ[ιο νὰ εἶ] / ναι κρατημένος ὁ αὐτὸς κοπιαστής νὰ τὰ φυτέψῃ
ἀμπέλια εἰς διορία χρόνους δύο [...] / νοντας εἰς τὸν κάμαντον ὅ,τιν νιτράδαν ἤθελε
ξαπεστείλῃ ὁ Θεὸς τόσον εἰς τὸ νέον [ἀμπέ] / λι ὡσὰν καὶ εἰς τὸ παλιὸν νὰ μοιρά-
ζεται εἰς τὴν μέσῃ ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανέναν [ἔγ] / κανος καὶ νὰ εἶναι κρατη-
μένοι οἱ ἐπίτροποι τῆς Ἀγίας νὰ πένμπου νὰ παίρνου τὴν μ [πάρ] / την τῆς Ἀγίας
μὲ ἐδικές τος ὁδοὺς προμετάροντας ὁ αὐτὸς κοπιαστής νὰ τὸ κά / νη καλὰ καὶ ἐμπι-
στεμένα στὴν ὥρα του κατὰ τὴν τάξιν ὁλωνῶν τῶν μπαντοτινῶν καὶ κάν[ον] / τὰς
τον καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα ὡς προμετάρειν νὰ τὸ γῆν αὐτὸς καὶ οἱ διάδοχοί του παν-
/ τοτινὸν αἰωνίως καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰ δὲ εἰς κανέναν καιρὸν καὶ αὐτὸν τὸ πρᾶμα δὲν